

DERGİSİ

KADIN

07

Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası
United Trade Union Of Transport Employees

Ülkemizde ve Ortadoğu'da Yaşananlar En Çok Kadınları Vuruyor!

Merhaba
14 Yıldır Nasıl Yönetiliyoruz!
Tehlikeli Tuzaklar...

Çok Namuslu Bir Halkız!
Kreş İstiyoruz!
Mülteci Kadınlar
Mobing

BTS

merhaba

Bahar KARAKAŞ ULUĞ
Merkez Kadın Sekreteri

Sevgili kadınlar Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası olarak sizler için hazırladığımız bülten aracılığı ile buluşmanın mutluluğunu yaşıyoruz.

Sendika olarak çok zor dönemlerden geçtik. 10 Ekim 2015 de yaşadığımız acı olay 14 yoldaşımızın aramızdan ayrılmasına sebep oldu. Birçok arkadaşımız ağır yaralandı ve vücutların da kalıcı hasarlar meydana geldi. Bizler 10 Ekim’de alana toplanıp; Barış hemen şimdi! Yaşasın barış! sloganları atıp, barış halayını çekmeye gittiğimizde bombaların hedefi olduk. Fakat bugün ülkemizin içte ve dışta siyaseten geldiği nokta bizlerin barış ısrarında ne kadar haklı olduğumuzu ve talebimizin önemini göstermektedir.

Ülke vatandaşları olarak çok zor bir imtihanı bizim için 10 Ekim tarihi. 102 insan bu patlamanın sonucunda hayatını kaybetti. İnsanlar ölmesin barış hemen gelsin dediği için Ankara’nın göbeğinde zamanın Dışişleri bakanı şimdiki Başbakan Davutoğlu’nun söylediği öfkeli gençlerin oluşturduğu İŞİD terör örgütü tarafından saldırıya maruz kaldık. Patlamanın hemen arkasından polislerin gazlı müdahalesi ve TOMA’lı saldırısı ile ambulansların geçişini engellemesinin kayıp sayımızın 102 olmasındaki çabalarını da unutmamak gerekiyor.

Patlamada insanların parçalanarak ölmesine oh olsun ve mikrofon uzatıldığında kameralara; ne işleri vardı orda hiç üzülmeyin diyenler sayesinde biz barış sınavından ülke olarak ne

yazık ki sınıfta kaldık. Fakat bu tepkilere rağmen bizler bu talebimizden vazgeçmedik. Neye mal olursa olsun, bu yaşadığımız ülkede kalıcı ve onurlu bir barışın olması için, barış demeye devam edeceğiz. Bugün geldiğimiz nokta da insanlık adına vazgeçmememiz gerektiğini de göstermektedir.

Ülkemiz yangın yeri, ciddi bir savaş yürütülmekte. Bir yandan “su istiyoruz” diyerek can veren gençler, diğer yandan 10 yaşındaki çocuğunun bedenini derin dondurucuda bekleten anneler var. Top ve tüfekler ile insanlar birbirine saldırıyor, şehir merkezinde canlı bombalar patlıyor, havan topları ile bir şehir dövülüyorsa biz bu durum için çatışma ortamı deyip geçiştiremeyiz ve normalleştiremeyiz.

Peki biz bu her yönüyle değişen Türkiye’nin neresinde olacağız? İktidar, cinsiyet kimliğimizden dolayı biz kadınlara hangi görevleri biçmektedir ve neleri layık görmektedir. Son 14 yıllık icraatlarını şöyle bir gözden geçirdiğimizde şu sonuç çıkmaktadır; İnsanları seven, çocukların geleceğini düşünen duyarlı her kadın gibi örgütlü bir şekilde, hiçbir şeyden korkmadan inadına barış diyebilmek için hayatımızın her anında savaşmaya hazır olmalıyız.

Sevgili kadın yoldaşlarım hepimizi saygıyla selamlıyor ve sizler için hazırladığımız bülten başlıklarının bilgilendirme amaçlı faydalı olacağını umuyoruz.

BTS Haber Dergisi Özel Sayısı

Sendikası Adına Sahibi: Uğur YAMAN • Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Bekir TAŞTAN

Adres: Mithatpaşa Cad. No: 24/5 Kızılay-ANKARA

Tel: 0312 424 04 70 - 424 04 71 • Fax: 0312 424 04 72 • web: www.bts.org.tr • e-mail: info@bts.org.tr

Teknik Hazırlık & Baskı: Hermes Ofset Ltd. Şti. • Büyük Sanayi 1. Cd. 105 İskitler/ANKARA • Süreli Yayın • Basım Tarihi: 17.05.2016 • Basım Adedi: 1.000

14 Yıldır

Nasıl Yönetiliyoruz!

2002 yılında yönetime gelmesinin ardından ilk yıllarında, içerisinde kadınlara yönelik pek çok olumlu değişikliğinde yer alacağı demokratikleşmeye yönelik adımların atılacağı, Türkiye’de kangren olmuş ve yıllardır yaşanan sorunların çözüleceği yönündeki vaatler üzerine toplumun büyük kesimi tarafından “bir umut” ile desteklenmiş AKP hükümetinin bugün uygulamalarıyla umut olmadığı açıkça görülmektedir.

Uzunca bir süredir “biz aslında bu ülkenin ileri gitmesini istiyoruz fakat içimizdeki dışarıdaki düşmanlar buna izin vermiyor” söylemleri ile ileri adımlar atmak bir yana dün aranır olmuştur.

Uluslararası alanda aldığı destek, körfez sermayesi ile ülkemiz sermaye sahiplerinin de desteği, ana akım medyanın arkasında olması vb etkenlerle ayakta duran bir iktidar yarattı.

Seçim beyannamelerinde yazılanlara bakıldığında, hangisi olduklarını insan merak ediyor. Yazılanlar mı yapılanlar mı? Yazılanlara söylenenlere baktığımızda her şey çok güzel olacak demekten insan alamıyor kendini...

Bundan 14 yıl önce bizlere sözler vererek devleti yönetme yetkisini alan iktidar bu sözlerinin kaçını yerine getirdi. Daha adil bir gelir dağılımı diyerek yola çıktılar. Oysa bugün ülkenin en zengini ile en yoksulları arasındaki uçurum daha da artmış durumda. İşsiz ve yoksullara ancak çeşitli kurumlar eliyle un, makarna, yağ, şeker verilerek bu yoksulluk sürdürülmekte, kalıcı çözümler üretilememektedir.

İnsanların ekmek kadar kendilerini gerçekleştirilmeye ihtiyaçların var demişlerdi! Bu cümlelerini içi biz kadınları için neden iktidar tarafından kutsal annelik görevi ile doldurulmaktadır? 3-5 çocuk doğurarak devletin devamlılığını sağlayacak olan sermaye için ucuz işgücü yetiştirmek ve uluslararası etkileriyle devam eden savaşlar için ölmeye hazır kurşun askerler yetiştirerek mi özgür ortamlara kavuşacağız?

Cinsiyet eşitsizliği, din, dil, ırk ayrımı yapılması parti tüzüğüne ve seçim vaatlerinize ters ise neden alanlara çıkan kadınları “kadın mıdır, kız mıdır belli değil” diyerek aşağıladınız? “Ben

kadın erkek eşitliğine inanmam” diyorsanız seçim beyannamesinde yazdığınız cinsiyet eşitliğini savunuculuğu yalan cümleler olmuyor mu?

2002 yılında 34 kadın yaşamını yitirmişken bu durum neden sizin iktidarınız döneminde bir kadın katliamına dönüştü?

Çevreye duyarlılığınız söylediğiniz gibi yüksekse Gezi Olaylarının çıkış noktasını, Cerattepe direnişini ve Sur’da tarihi yapılara verdiğiniz zararları ne ile açıklayacaksınız?

“İnsanı yaşat ki devlet yaşasın” şiarını benimsemişseniz eğer, iktidarınızı devam ettirmek için 5 Haziran 2015 tarihinden günümüze 1000’e yakın insan neden öldü? Devletin varlığı insanın varlığına bağlı ise bunca insanın ölümü kime yaradı?

“Demokrasinin nihai amacı, özgürlükleri güvenceye almak ve insanların korku ve endişeden uzak olarak yaşamalarını sağlamaktır.” diyardunuz. Düşünceleri sizinle gelişenler neden cezaevlerinde veya bağımsız(!) mahkemelerde yargılanıyor? Eğitim özgürlüğü içerisinde neden zorunlu din derslerinin kaldırılması yer almıyor? İstememelerine rağmen vatandaşlar zorla belli bir anlayışın dini değerlerini öğrenmek zorunda kalacaksa, inanç ve eğitim özgürlüğünden nasıl söz edebiliriz? Özgürlükler vaadiniz neden sadece yolsuzluk yapmakla suçlananlar için geçerli?

“Temel hak ve özgürlüklerde, STK ve siyasi partiler ile ortak hareket edilecektir” vaadinizin pratiğini 14 yıldır neden hiç görmedik?

Sevgili kadın arkadaşlar; 14 yıldır kendilerine muhalif olan herkesi vatan haini, paralelci, din düşmanı, terörist olarak yaftalayan, kendi iktidarından başka kimseye hizmet etmeyen, kadın ve emekçi düşmanı bir hükümet tarafından yönetiliyoruz.

Bu gidişata dur diyebiliriz. Yeter ki sahip olduğumuz gücün farkında olalım ve yaşadığımız dünyayı daha özgür kılma adına harekete geçelim.

2002 yılında 34 kadın yaşamını yitirmişken bu durum neden sizin iktidarınız döneminde bir kadın katliamına dönüştü?

YENİ YAPILAN DÜZENLEMELERDE KADINLAR İÇİN

TEHLİKELİ TUZAKLAR

4

Son 14 yıldır AKP iktidarı, hem kendi tahayyüllerindeki toplum kadını yaratmak için hem de sermaye sahiplerinin maksimum düzeyde kar elde etmesi için konjonktürel duruma uygun olarak kimi zaman kısa, kimi zaman uzun vade de bir dizi düzenlemelere gitmiştir. Nedense bu düzenlemelerin biz kadınları ilgilendiren kısmı çoğunlukla annelik etrafında gelişmiştir. Doğumu nasıl yapacağımızdan, istenmeyen gebeliklerin sonlandırılmasına ve kaç çocuk doğurmamız gerektiğine kadar, karar merkezi olarak kendilerini dayatmışlardır. Bu durumu kabul etmeyip ses yükseltenlerde çeşitli ithamlara ek olarak feminist denilerek aşağılanmıştır. (Halbuki feminizm; toplum içindeki cinsiyet eşitsizliğinden kaynaklanan sorunları insani çözümler üretmek amacıyla oluşmuş siyasi, sosyal ve düşünsel bir harekettir.)

Hükümet 2013 yılında “Kadın İstihdam Paketi” adı altında bir program yayınlamış ve bu programı, tekelinde bulunan medyalar aracılığı ile “müjdeli” bir haber olarak aktarmıştır. Fakat bu paket içerisinde yer alan bazı maddeler özel sektör sahiplerinin memnun etmemiş olacak ki (Örneğin doğum izninin 24 hafta olması) paket üzerinde sermaye sahiplerini memnun edecek düzenlemeler yapılarak temciti pilavı gibi ısıtıp ısıtıp Ocak 2015 tarihinde “Ailenin ve Dinamik Nüfus Yapısının Korunması Programı” başlığı ile tekrar gündemleştirmiştir.

Ailenin ve Dinamik Nüfus Yapısının korunması Programında biz kadınları ne tür handikaplar beklediğini aktarmaya çalışacağız.

Düzenlemeler kadının istihdamını artırıcı hiçbir düzenleme içermemektedir. 10 Şubat 2016

Tarihi’nde Resmi Gazete de yayınlanan “Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun” ile kadınların esnek ve güvencesiz çalıştırılmasının önündeki taşlar biraz daha temizlenmiştir. Kadın memurların doğumdan sonra kullandıkları ve yılların mücadelesi ile kazandıkları süt izni fiiliyatta ortadan kalkmaktadır. Onun yerine isteğe bağlı olarak yarım gün çalışma imkanı(!) sunulmaktadır. Her ne kadar mali ve sosyal haklarda hak kaybı yaşanmadan bu iznin kullanılacağı söyleneceği de uygulama ne yazık ki öyle olmayacaktır. Uygulamanın nasıl olacağını tarif edildiği bölümde “Derece yükselmesi ile kademe ilerlemesi için aranan süreler açısından bu şekilde çalışılan dönemdeki hizmet süreleri yarım olarak dikkate alınır.” maddesi yer almaktadır.

Aynı bölümde “yarı zamanlı çalışma tam ücret” propagandasının nasıl bir düzmece olduğu ise “Yarı zamanlı olarak çalışılmaya başlanan günü izleyen aybaşından itibaren normal zamanlı çalışılması halinde ödenmesi gereken sigorta primine esas aylık kazanç ya da emekli keseneğine esas aylık tutarının yarısı üzerinden sigorta primi ve emekli keseneği ödenir” denilerek uzun olan emeklilik süresi daha da uzatılmaktadır. Yarım gün çalışmak yukarıda da söylediğim gibi kazanılmış hak olan 3 saatlik süt izninin pratikte uygulamasını ortadan kaldırmaktadır. Düzenleme de anne ya da babanın isterse okul yaşı başlayana kadar yarım gün çalışabileceği de belirtilmiştir. Patriarkal düzende iyi biliyoruz ki bu görev anneye düşmektedir. Böylelikle çalışan annenin görevde yükselmesi hayal olacaktır. Çünkü işveren bu durumda tam gün çalışan personelini tercih edecektir.

Ayrıca yapılan bu düzenlemede hükümet konunun muhatabı olan sendikalar, sivil toplum örgütleri veya siyasi partiler ile istişare de bulunmamıştır.

Hükümet tamamen kadınları iş yaşamından uzaklaştıracak ve eve kapatacak bu düzenlemeyi medyayı aracılığı ile ne kadar şirin göstermeye çalışırsa çalışsın, KESK'li kadınlar olarak bunu çok iyi biliyoruz ki; iktidar, kadınların çocuk doğurmasını teşvik ederek kısa vadede bizleri çalışma ortamından soyutlamaya, iş alanlarını erkeklere açmaya çalışmaktadır.

Çalışanlar olarak örgütsüz ve bilinçsiz olduğumuz sürece, iktidar sahipleri bu tür düzenlemelere daha çok gidecektir. Kadınların bedenleri üzerinde pervasız bir şekilde bu kadar söz hakkı olduğuna inanan iktidar; kadına "evde çalışma imkanı sunuyorum" gibi yalancı bir maske takarak kamusal alanda da görünmez kılmaya çalışmaktadır.

Geleceğimiz, çocuklarımız, haklarımız için ama her şeyden önce kendimiz için, birlikte mücadele etmeli ve örgütlü durmalıyız. Tarih bize öğretmiştir ki; hak verilmez alınır.

Sendikamızın 7. Dönem 1. Kadın Meclisi Toplantısı İstanbul'da Yapıldı!

Sendikamızın 7. Dönem 1. Kadın Meclisi toplantısı İstanbul'da 12-13 Eylül 2015 tarihlerinde 2 gün süreyle Fenerbahçe Eğitim ve Dinlenme tesislerinde yapıldı.

Sendikamız Merkez Kadın Sekreteri Bahar Karakaş Uluğ ile Şubelerimizin Kadın Sekreterleri, Şube yönetimlerindeki kadın üyelerimiz ve diğer kadın üyemizin katılımıyla yapılan toplantıda işkolumuzda örgütlü olduğu işyerlerinde kadın çalışanların yaşadıkları sorunlar, kreş sorunu ve yaşanan diğer sorunlar ve bu sorunların çözüm yolları konularında görüş ve değerlendirmelerde bulunuldu.

5

film tanıtımı

İngiliz yönetmen Sarah Gavron'un tarihin en güçlü kadın mücadelelerinden biri olan Sufrajete hareketini konu alan 'Diren' 1921 Londra'sında Sufrajete hareketinin oy hakkı mücadelesi, kadın emeğinin sömürüsü, erkek devletin kadına yönelik şiddeti, tacizi, tecavüzü ve her türlü şiddeti, direnmeyi, umudu ve kadın dayanışmasını gördüğümüz bir film.

Filmin her karesinde yüz yüze geldiğimiz, her ne kadar oy mücadelesi olsa da iliklerimize kadar hissettiğimiz, canımızı acıtan bir dizi kadın sorunu yer almakta...

Her gün beş kadının erkek şiddeti tarafından öldürüldüğü, torba yasalarla kadın emeğinin sömürüldüğü, esnek ve yarı zamanlı tıpkı filmde

gördüğümüz Maud gibi düşük ücretle, güvencesiz çalıştırıldığı, bizi kadın olarak görmeyip ailenin içine tıkıştırılmaya çalışıldığı, savaşlarda bedenlerimizin savaş aracı olarak teşhir edildiği; göç yollarında, köle pazarlarında satıldığı, fetvalarla kız çocuklarının istismara açık hale getirildiği, çocuk yapmazsak vatan haini ilan edildiğimiz, AKP hükümetinin en temel sağlık ve eğitim gibi devletin yapması gereken hizmetleri kapitalizm ve neoliberal politikalara teslim ettiği bir ülkede yaşıyoruz.

Kesinlikle izlemenizi tavsiye ettiğim Diren filmi 2004 yılında vizyona giren, yönetmeni Katja Von Garnier'in filmi Iron Jawed Agels (Demir Çeneli Melekler) kadar etkileyici. SEVGİLER.

Çok Namuslu Bir Halkız!

6 Bilindiği üzere AKP iktidarı ile kadına yönelik şiddet %1400 artmış durumdadır. Fakat toplumsal olayları daha geniş bir perspektif ile okuduğumuzda şiddetin her türüsünde bir artış olduğunu ve bu artışı kalıcı olarak engelleme adına hiçbir düzenlemeye gidilmediğini görmekteyiz. Ülkemizde son bir yılda medya üzerinde en çok işlenen 2 konuya değinmek istiyorum.

Bunlardan ilki Özgecan Aslan Cinayetidir.

Özgecan eve dönerken dolmuş şoförü ve şoförün babası tarafından öldürüldü, şoförün arkadaşı da katillere yardım etti. Suphi Altındöken tecavüze kalkıştı ve Özgecan karşı çıktığı için, katil erkeklik gururuna yenik düşüp kadını katletti. Özgecan okuldan geliyordu ve bir üniversite öğrencisiydi. (Eğer Özgecan okuldan değil de o saatte erkek arkadaşı ile gezmeden geliyor olsaydı atılacak manşetleri aynen şöyle olacaktı “su testisi suyolunda kırıldı”). Özgecan’ın katilleri de jet hızıyla ceza aldı ve cezaevinde çok namuslu bir adam tarafından öldürüldü. Suphi Altındöken’in ölü bedeni günlerce toprağa verilemedi. Çünkü bizler çok namuslu bir halkız. Tecavüze kalkışmış bir ölüyü gömemeyiz, cenaze tabutunu taşımayız ve annesinin son bir yıldır yaşadığı acılarının üstüne bir de çocuğunu defnedememe acısını yaşatırız.

Diğer bir olayda Ensar Vakfı olayıdır.

Vakıf 1979 yılında “din ve ahlak eğitimi” ve “değerler eğitimi” vermek amaçlı kurulmuştur. Vakfın 2016 genel kurulu açılışını Cumhurbaşkanı yapmış ve oğlu Bilal Erdoğan vakıf ile çok iyi ilişkiler içinde olduğunu açık bir şekilde belirterek desteklerini kamuoyu nezdinde göstermişlerdir. Fakat ne olduysa bir anda, Karaman’daki Ensar Vakfı ve Karaman Anadolu İmam Hatip Lisesi Mezunları Derneği’ne ait evlerde kalan çocukların cinsel istismara ve tecavüze maruz kaldığı basına yansımıştır. 2012-2015 yılları arasında, 9-10 yaşlarında çok sayıda çocuğa tecavüz ettiği polis raporuyla belgelenen 54 yaşındaki Muharrem Büyüktürk adlı öğretmen 4 Mart 2016 tarihinde tutuklanmış, olayın ortaya çıkması üzerine 29 Mart 2016’da Milli Eğitim Bakanlığı, öğretmen Muharrem Büyüktürk’ün meslekten ihraç edildiğini açıklamıştır. Aradan bir ay bile geçmeden öğretmen 508 yıl hapis cezasına çarptırılmıştır. Vakıfa sahip çıkmak adına, mağdur çocukların aileleri tarafından yapılan şikayetler, bilmem(!) kimlerin zorlaması ile çekilmesi ve basın bu konu üzerine gitmesinden dolayı hukuk sistemimiz jet hızıyla cezayı vermiştir.

Tüm bu olan bitenler arasında bir de ana akım medyaya yansımayan ölü bedenleri Diyarbakır Sur sokaklarında askerler tarafından teşhir edilen 16 yaşında olan ve hep o yaşta kalacak olan Rozerin var. Bir de Cizre’de çatışma esnasında ölen ve sokağa çıkma yasağı nedeni ile gömülemeyen 10 yaşındaki Cemile’yi derin dondurucuda saklamak zorunda kalan annesinin acısı var.

Vermiş olduğum haberler ve işleniş tarzları devletin, halkın ve basınının namus konusunda ne kadar ikiye bölünmüş olduklarının en bariz örnekleridir. Ölü bir beden üzerinden ne kadar namuslu olduğunu ispatlamaya çalışmak ve “ben ne yapayım şimdi diye” morg köşelerinde bir anneye sinir krizi geçirtmek vicdanım ve cesaretim var diyen kimseye yakışmaz. 45 çocuğa yapılan tecavüzü basitleştirmek, ailesinin şikâyetlerini geri çekmeleri için baskı yapmak ve münferit bir olay algısı yaratmaya çalışıp konunun üzerine detaylı bir şekilde gidilmemesi ve bunun tek nedeninin iktidar tarafından desteklenen bir kurum olmasının “herkesin kendine Müslüman olduğunun” en bariz örneğidir.

Rozerin, Cemile ve onlar gibi yaşanan kirli savaş yüzünden hayatını kaybeden onlarca çocuk ise hiçbir zaman bilmediğimiz veya bilmek istemediğimiz hayatların acısı ve utancı olarak yer alacaktır. Öldürülen kadının çıplak bedeninin bir erkeğin postası ve silahı altında zafer edasıyla teşhir edilmesi savaşın kendisinden daha alçakçadır. Bu anlayış kadına nasıl bakıldığının da bir resmidir.

Ülke olarak çok kötü bir süreçten geçmekteyiz. Biz her ne kadar fark etmesek de iktidar tüm aygıtları ile bizlerin bedenine, zihnine, emeğine, anneliğine, cinselliğine, aklımıza... en küçük hücremize sahip olmak istemektedir. Yaratmak istedikleri; düşünemeyen, makineleşmiş, duygudan yoksun, kurşun askerleri, mutaassıp toplumu bizlerin üzerinden şekilleneceğini iyi bilmektedirler.

Bunca baskı ve zulmün karşısında bizlere tek yol kalmaktadır. Direnmek. Hayatımızın her alanında direnmek zorundayız. Anneliğimiz, emeğimiz, bedenimiz, özgürlüğümüz, cinselliğimiz, geleceğimiz için özgürce yaşamak ve yaşatmak için erkek zihniyetinin her türlü baskı ve zulmüne karşı örgütlü bir şekilde direnmeliyiz. İktidar nasıl ki bizlere hayatımızın her alanında saldırıyorsa bizlerde hayatımızın her alanında direnmek zorundayız. Kendimiz için direnmek zorundayız.

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı yaptığı protokollerle bünyesindeki çocuklara yönelik hizmetleri kamusal denetimin fiilen mümkün olmadığı “vakıflara” devretmektedir. AKP’nin kindar ve dindar nesil yetiştirmek amacıyla yap-boz tahtasına çevirdiği ve 4+4+4 ile uyguladığı eğitim sisteminin yarattığı tahribatlar, çocuk evlilikler, çocuk işçiliği ve cinsel istismar vakalarında yaşanan artışlar şeklinde gün yüzüne çıkmaya devam etmektedir. İstatistiklere bile çok açık biçimde yansıyan bu tabloya rağmen, çocuk haklarının geliştirilmesine yönelik politikalar üretmek bir yana, cinsel istismar suçu işleyen sanıklar hakkında verilen yargı kararları ile çocuk istismarı adeta meşru kılınmak istenmektedir.

22 Mart’ta Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Sema Ramazanoğlu’nun “Buna bir kere rastlanmış olması hizmetleri ile ön plana çıkmış bir kurumumuzu karalamak için gerekçe olamaz” diyerek 45 çocuğun cinsel istismarına rağmen Ensar Vakfı’nı savunmuştur.

23 Mart’ta Meclis’te çocuk istismarlarının araştırılması ve önlenmesine yönelik araştırma komisyonu kurulması için yapılan teklifin AKP’lilerin oylarıyla reddedilmesinin hemen ardından AKP’li vekiller bu durumu alkışlarla karşılamıştır.

Toplumsal cürümenin boyutunu çok açık biçimde ortaya koyan bu saldırının fail ya da faillerinin yanı sıra, denetim görevini yerine getirmeyenler, üç yıl boyunca bu saldırının devam etmesini görmezden gelenler ve onaylayanlar, doktor raporuyla ispat edilmiş saldırıları yok sayarak kamuoyunu çarpık biçimde yönlendirenler, sorumluluğunu yerine getirmeyenleri savunmak için etik ve mantığı hiçe sayanlar, bu soruşturmanın adil ve kapsamlı biçimde yürütülmesine engel olanlar, yasalara aykırı biçimde yurt açanlar, suçluları övenler, onlara kalkan olmaya çalışanlar hesap vermek zorundadır.

YENİNDE KREŞ İSTİYOR

KREŞ HAKTIR

KREŞ İSTİYORUZ!

204 yetmez mi?

8

Tüm yurttaşların nitelikli, erişilebilir ve parasız kamu hizmetleri alma hakkını savunmak konfederasyonumuz KESK'in yıllardır yürüttüğü emek ve demokrasi mücadelesinin temel ilkelerinden birisidir. Bu hakkın gerçekleşmesi, yurttaşların nitelikli kamu hizmetlerinden yararlanabilmesinin yolu öncelikle emekçilerin çağdaş ve evrensel normlara uygun koşullarda çalışması ve bununla tutarlı özlük haklarına sahip olmasından geçer.

Devletin emekçilerin temel haklarından biri olan kreş ve ebeveyn izni konusundaki yükümlülüğünü yerine getirmemesi nedeniyle yıllardır çalışan ebeveynler (anne-baba) çocuk bakımı konusunda bireysel ve külfetli çözüm yollarına başvurmak zorunda kalmaktadırlar.

KESK, kreş hakkı için 2009 yılında başlattığı "Ebeveynler işe, çocuklar kreşe" kampanyası DHMİ'ye bağlı havalimanlarında örgütlü bulunan kamu emekçileri tarafından sahiplenilmiş ve talep olarak dile getirilmiştir. Bu doğrultuda sendikamız BTS'nin yürüttüğü kampanyalar belirli bir olgunluğa kavuşmuş durumdadır.

DHMİ'ye bağlı havalimanlarında çeşitli bültenler çıkararak, çalışanların kreş talebini belirleyen anketler yaparak ve imza toplayarak

başladığımız kampanyada çalışanların bu taleplerini dile getirmiştik. Kreş talebi 23 Nisan 2010 tarihinde de ebeveynleri DHMİ Atatürk Havalimanında çalışan çocukların yaptığı resimlerle açtıkları sergide bizzat çocuklarımız tarafından dile getirilmişti. Aradan 6 yıl geçmiş olmasına rağmen ne yazık ki somut bir gelişme sağlanamamış olsa da DHMİ çalışanları olarak her platform ve her durumda bu haklı kreş talebimizi dile getirmeye devam etmiştik.

Geçtiğimiz 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar gününde havalimanında bulunan sendika ve dernekler olarak hep birlikte Atatürk Havalimanında Başmüdürlükle yapmış oldukları görüşme sonucu konu tekrar gündeme getirilmiş bulunmaktadır.

Bugün itibarı ile Atatürk Havalimanında 0-36 ay arası 104, 36-60 ay arasında 100 toplam 204 çocuğumuz var. Kreş açsak da yeterli çocuk var mı yok mu sorusunu ortadan kaldıran bu sayı kreş açılması için en önemli sebeptir.

**Mücadeleye Devam !!!
Kreş İstiyoruz !!!**

Çocukların yaşadığı her yerde, her çocuğa uygun kreş!

Çocuk, yaşlı, engelli ve hasta bakımı gibi bakım yükümlülükleri yalnızca kadınların değil, tüm toplumun paylaşması gereken bir sorumluluktur. Kaliteli ve ulaşılabilir bakım hizmetleri devlet tarafından sunulmalı ve ayrıca erkekler tarafından paylaşılmalıdır.

Çocuk bakım ve eğitim hizmetleri tüm ebeveyn ve çocuklar için bir hak haline getirilmelidir.

Mahalle kreşleri, işyeri kreşleri, Organize Sanayi Bölgesi (OSB) kreşleri gibi birçok kreş modeli var olmalı, çocuklarını nasıl bir kreşe göndereceklerinin tercihi ebeveyne bırakılmalıdır.

DHİMİ çalışanları için düzenlenecek tüm kreşler, kolay ulaşılabilir, ücretsiz, nitelikli ve özellikle vardiyalı çalışanların çocukları için 24 saat açık olmalıdır.

Bakım hizmeti veren kurumlarda hem kadın, hem erkek çalıştırılmalıdır. Çalışanlar, çocuk gelişimi ve toplumsal cinsiyet eşitliği eğitimi almış olmalı ve her türlü ayrımcılık pratiğinden ve söylemlerinden uzak durmalıdırlar.

Eğer ebeveyn dışarıda çalışıyorsa, çalışma düzeneğine (vardiya sistemi, part-time, vb.) uygun olarak ve çalışma biçimi gözetilmeden işyerinde çalışan herkes için emzirme odası ve bakım hizmeti olanağı sağlanmalıdır.

İşyerlerimizde emzirme odası ve çocuk bakım hizmeti verilmesi zorunluluğu kadın çalışan sayısı üzerinden değil, toplam çalışan sayısı üzerinden uygulanmalıdır.

KESK taleplerine ek olarak havalimanları için ayrıca ;

Özellikle ebeveynin dışarıda tam gün ya da nöbetli çalıştığı bir düzende, kreş hizmeti vermenin yanı sıra, 4+4+4 sistemi nedeniyle yarım gün okula giden ilköğretim öğrencilerinin gün içinde ders çalışıp, sosyalleşebilecekleri bir merkez olarak düzenlenmesi gerekmektedir.

DHİMİ de açılacak olan kreş için denetim ilkelerinin belirlendiği yönerge çıkarılmalıdır ve kreş denetimleri ebeveynlerin de içinde bulunacağı, Çocuk Hizmetleri Genel Müdürlüğü'ne bağlı çalışan sosyolog-psikolog ve uzmanlar ile havalimanında yer alan STK'lardan oluşan bir kurul tarafından belli sürelerde yapılmalıdır.

Kreşler ilgili yönetmelik ve esaslar net ve uluslararası standartlara uygun olmalı, ebeveynlerin kararlara katılımı ana ilke olmalıdır.

Ortadoğu Bataklığında

Mülteci Kadınlar

10

2011 yılında Suriye’de ortaya çıkan tablo ve ardından derinleşen savaşla birlikte artık Ortadoğu’da tüm ülkelerin bir parçası olduğu bir sorunla hepimiz karşı karşıyayız.

Suriye’deki sürecin nasıl başladığı ve geliştiği ayrı bir konu olmakla birlikte, bizlerin bugün karşı karşıya olduğu ve yakınımızda gördüğümüz gerçekler var;

Bir süreden beri Suriye sınırında olan Gaziantep, Kilis ve çevre merkezlere atılan bombalar nedeniyle buralarda yaşayan insanlar başka illere göç etmeye başladılar.

Uzunca bir süredir Suriye’deki savaştan kaçarak ülkemizde kalmak veya Avrupa ülkelerine gitmek üzere Suriye’den gelen mülteciler bugün yapılan istatistiklere göre 2 milyonu geçti Kayıt dışı rakamlar da dahil edildiğinde bu sayının çok daha fazla olduğu tahmin ediliyor. Türkiye, bugün dünyada en büyük mülteci nüfusu barındıran ülkesi durumunda.

Savaş kadın erkek, çocuk-yaşlı herkesi etkilemekte. Ancak kadınlar bu sorunu çok daha fazla yaşamaktalar.

Göçmenlerin büyük çoğunluğu Suriye sınırına yakın illerde kendi çabalarıyla barınmaya ve

yaşamaya çalışırken, imkân bulabilen Suriyeliler ise sınıra daha uzaktaki ve elbette daha çok Batıdaki illere göç ediyorlar. Bugünlerde İstanbul ve İzmir gibi büyük kentlerde de hatırı sayılır sayıda Suriyeli göçmen nüfusu oluşmuş durumda.

Göçmen işçiler göç ettikleri ülkelerde horlanır, aşağılanır ve eşit görülmezler. Dünya üzerinde bugün yaygın tablo böyledir. Göçmenler yaşamak

zorunda kaldıkları ülkelerdeki yerli insanlarla eşit sosyal ve siyasal haklardan yoksun kalırlar. Irkçılığın ve ayrımcılığın her türüne maruz bırakılırlar. Bugün Türkiye’de de Suriyeli göçmenlere yönelik bu bakış açısı işçi sınıfı içinde geliştirilmeye çalışılıyor. İşsizlik, ücretlerin düşmesi, kiraların artması, yaşanan sosyal çatışmalar, suç oranlarının yükselmesi gibi sorunlar Suriyeli göçmenlerle ilişkilendirilerek açıklanıyor.

Mülteci kadınlar, kaçışları öncesi ve esnasında fiziksel ve cinsel saldırı ve istismara; sığınma ülkesinde fiziksel ve cinselsaldırı ve istismara; eşlerinin istismarı ve terk etmesine; silahlı çatışmaya ve zorla askere alınmaya;

cinsel sömürüye ve fahişeliğe zorlanmaya; kişi olarak tanınmamaya ve belge eksikliğine; ve/veya geri dönüşlerinden sonra fiziksel ve cinsel saldırı ve istismara maruz kalabilirler.

Ülkelerinden kaçarak Avrupa’ya sığınan Suriyeli mülteci kadınlar, sadece ölüm-kalım savaşı değil aynı zamanda onurlarını korumak için büyük bir mücadelesi veriyorlar.

mobbing mobbing mobbing

Çalışma yaşamında mobbing kavramı; işyerinde bireylere üstleri, eşit düzeydeki çalışanlar veya astları tarafından sistematik biçimde uygulanan her tür kötü muamele, tehdit, şiddet, aşağılama gibi davranışları ifade eder.

Mobbing kavramı işyerinde maruz kalınan en önemli sosyal sorunlardan bir olmasına rağmen henüz ülkemizde yeterince bilinmemekte ve yanlış yorumlanmaktadır. Mobbing çoğu zaman iş yaşamında karşılaşılan günlük tartışmalar ve iş anlaşmazlıkları ile karıştırılmaktadır. Bunun en önemli nedenlerinden biri işyerinde mobbing'e maruz kalan kişinin çoğunlukla bunun farkında olmaması ve karşılaştığı olumsuz durumlar ile mobbing uygulayan tacizcinin davranışları arasında nedensellik bağı kuramamasıdır.

Mobbing rahatsız edici davranışlarla kendini gösteren, zaman geçtikçe acı vermeye başlayan ve olayların sarmal biçimde hız kazandığı; çeşitli aşamalardan oluşan bir süreçtir.

MOBBİNGE YOL AÇAN DAVRANIŞLAR

Kişiyi örgütsel gerekçelerle saldırmak,
Kişiyi sosyal ilişkileri bakımından saldırmak,
Kişinin özel hayatına/itibarına saldırmak,
Fiziksel şiddet uygulamak,
Kişinin tutumlarına saldırmak,
Sözle saldırganlık,
Dedikodular,
Taciz.

MESLEK YAŞAMINA ETKİLERİ

Tükenmişlik duygusu,
İşe yönelik motivasyonun düşmesi, işe gitmeme isteği,
İş ve iş ortamı değiştirme duygusu,
Mesleği ilgili kendine güvensizlik,
Çalışma arkadaşları ve hizmet alanlarla iletişim çatışmaları,
Çalışma yaşamında isteksizlik ve hırs gibi çelişen hisler yaşama.

KADINLARIN KARŞILAŞTIĞI MOBBİNG BİÇİMLERİ

Kadınlar erkeklerden daha çok ve farklı nitelikte mobbinge maruz kalabilmektedir. Toplumsal ilişkilerde ikincil konuma yerleştirilen kadınların işyerlerinde karşılaştıkları mobbing toplumsal cinsiyet kaynaklıdır. Erkekler, işyerlerinde toplumsal güç ve prestij sahibi iken kadınların daha "aşağı", ikincil bir konumda olduğu düşünülür ve gerçeklik de bu biçimde örgütlenmeye çalışılır. Kadınlar işyerlerinde, emeğinin ve bizzat kendilerinin değersiz bulunması, sözlerinin kesilmesi, terfilerde ayrımcılık, cinsel içerikli şakalar, cinsel tacize uzanan çeşitli biçimlerde mobbing ve şiddetle karşılaşmaktadır.

MOBBİNGE MARUZ KALAN KİŞİNİN ALABİLECEĞİ BİREYSEL ÖNLEMLER

Mobbinge maruz kalan emekçilerin, saldırgan (mobbing uygulayan) kişiye taciz edici söz ve davranışlarını durdurmalarını açıkça söylemeleri ve bu konuşmayı yaparken gerekirse tanıklık edebilecek kişinin ya da kişilerin tanıklık etmesini sağlamaları, iş arkadaşları ile durumu paylaşmaları, Yaşadıkları olayları, verilen anlamsız emirleri ve uygulamaları yazılı olarak kaydetmeleri, Durumu, bağlı bulunduğu birimin en üst yöneticisine belgelendirmeleri, Üyesi olduğu sendikanın yetkili organlarına/birimlerine bildirmeleri,

Hem yardımcı olması hem de kanıt oluşturması bakımından gerekiyorsa tıbbi ve psikolojik yardım almaları yararlı olacaktır.

KAMU GÖREVLİLERİ BAKIMINDAN İŞYERİNDE MOBBİNGE İLİŞKİN HUKUKİ KORUNMA YOLLARI

- İdareye Şikayet Başvurusu
- Türkiye İnsan Hakları Kurumu'na Başvuru
- Kamu Denetçiliği Kurumu'na Başvuru
- Kamu Görevlileri Etik Kurulu'na Başvuru
- Psikolojik Taciz Nedeniyle Uğranılan Zararın Tazmini İstemiyle Tazminat Davası Açılması

.....
Saraylar saltanatlar çöker
kan susar birgün
zulüm biter.
menekşelerde açılır üstümüzde
leylaklarda güler.
bugünlerden geriye,
bir yarına gidenler kalır
bir de yarınlar için direnenler...

Ahmet Arif

İbrahim Atılgan

Veysel Atılgan

Uygur Coşkun

Rıdvan Akgül

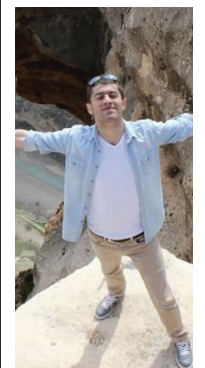
Bilgen Parlak

Nevzat Sayan

Fevzi Sert

Osman Ervasa

Ali Kitapçı

Kasım Otur

Hacı Kıvrak

Gülhan / Yılmaz Elmascan

Sendikamız Ankara Şube Kadın Sekreteri İdil GÜNEYİ KESK-DİSK-TMMOB-TTB'un çağrıcısı olduğu, "SAVAŞA İNAT, BARIŞ HEMEN ŞİMDİ" şiarı ile 10 Ekim 2015 tarihinde yaptığımız EMEK, BARIŞ VE DEMOKRASİ mitingine yönelik yapılan alçakça saldırı sonucu sendikamızın 11 üye ve yöneticisi ile birlikte Ankara Şube üyemiz İbrahim Atılgan'ın oğlu Veysel Atılgan, Adana Şube üyemiz Yılmaz Elmascan'ın eşi ve sendikamız avukatı Uygur Coşkun yaşamını yitirmiş, 18 üye ve yöneticimiz ağır yaralanmıştı.